

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 131/2013
30.05.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu V.J. iz R., podnetom preko punomoćnika G.P., advokata iz R., za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda I-2 Ui 139/11 od 07.02.2013. godine, uz učešće protivne stranke Š.o. S.š. N.T. iz L., u predmetu razrešenja dužnosti direktora, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.05.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA rešenje Upravnog suda I-2 Ui 139/11 od 07.02.2013. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbijen je zahtev V.J. za donošenje rešenja u izvršenju presude Upravnog suda I-1 U 30779/10 od 28.07.2011. godine, kojom je uvažena njegova tužba i poništena odluka Š.o. t.š. N.T. u L. broj 611-570 od 16.11.2010. godine, kojom je razrešen dužnosti direktora te škole sa 12.11.2010. godine.

Protiv navedenog rešenja podnosilac je dana 04.04.2013. godine podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke. U zahtevu ističe da je presudom Upravnog suda od 28.07.2011. godine uvažena njegova tužba i poništena odluka Š.o. t.š. N.T. u L. od 16.11.2010. godine, pa kako tužena škola nije postupila po navedenoj presudi, podnosilac se obratio Upravnom sudu sa zahtevom da sud zatraži od iste objašnjenje za nepostupanje po presudi. Ukazuje da je tek 01.11.2011. godine Š.o. doneo osporenu odluku, ali ne u skladu sa pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u presudi od 28.07.2011. godine. Zatim, navodi da je rešenjem Upravnog suda od 18.11.2011. godine naloženo podnosiocu ovog zahteva da se u roku od 15 dana izjasni da li je zadovoljan naknakno donetom odlukom, a ako nije sud će takav podnesak sa izjavom tretirati kao tužbu i nastaviti postupak. Naglašava da se svojim podneskom od 01.12.2011. godine izjasnio da nije zadovoljan, ali sud nije nastavio postupak, već je pobijanim rešenjem odbio njegov zahtev za izvršenje presude od 28.07.2011. godine. Smatra da je pobijano rešenje doneto uz povredu pravila postupka i materijalnog prava i da je Upravni sud morao da postupi shodno odredbama članova 70. i 71. st. 3. i 4. Zakona o upravnim sporovima. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine pobijano rešenje. U odgovoru na zahtev protivna stranka ukazuje da je tužena T.š. N.T. promenila naziv u S.š. N.T. u L. Smatra da je pobijano rešenje Upravnog suda pravilno i da je Š.o. pri donošenju osporene odluke postupio u skladu sa zakonom i nalogom suda iz presude od 28.07.2011. godine, pa predlaže da sud zahtev odbije.

U postupku prethodnog ispitivanja zahteva Vrhovni kasacioni sud je našao da je podnosilac pravno sredstvo pogrešno označio i podneo kao zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke. Naime, taj zahtev se mogao podneti protiv odluke okružnog suda i bio je propisan odredbama člana 18. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" 46/96), koji je prestao da važi dana 30.12.2009. godine, odnosno danom stupanja na snagu Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), a koji u članu 77. stav 1. samo određuje da će se postupci po tužbama podnetim do 30.12.2009. godine okončati pred Upravnim sudom po pravilima postupka koja su važila do navedenog datuma. Prema tome, od dana stupanja na snagu novog Zakona o upravnim sporovima propisana vanredna pravna sredstva protiv pravosnažnih odluka Upravnog suda su zahtev za preispitivanje sudske odluke i ponavljanje postupka, zbog čega je Vrhovni kasacioni sud dozvoljenost zahteva cenio prema ovom zakonu koji je na snazi u vreme njegovog podnošenja i našao da je zahtev dozvoljen i osnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja, doneta je odluka kao u dispozitivu jer je Upravni sud našao da je zahtev V.J. za donošenje upravnog akta u izvršenju presude tog suda I-1 U 30779/10 od 28.07.2011. godine neosnovan, budući da je takav akt donet pod brojem 611-603 dana 01.11.2011. godine.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani navodi zahteva da su pobijanim rešenjem povređena pravila postupka. Ovo stoga što iz spisa kao nesporno proizlazi da je V.J. podneo zahtev Upravnom sudu za donošenje rešenja u izvršenju presude tog suda I-1 U 30779/10 od 28.07.2011. godine i da je postupajući po tom zahtevu Upravni sud zatražio od Š.o. T.š. N.T. u L. da dostavi obaveštenje o razlozima nedonošenja upravnog akta, pa je Š.o. svojim dopisom obavestio sud da je postupio po presudi i na sednici od 25.10.2011. godine doneo odluku. Iz spisa dalje proizlazi da je rešenjem Upravnog suda I-4 Ui 139/11 od 18.11.2011. godine naloženo I.V. da se izjasni da li je zadovoljan naknakno donetom odlukom, uz napomenu

da će ako izjavi da nije zadovoljan sud taj podnesak tretirati kao tužbu protiv naknadno donetog akta i nastaviti postupak. J.V. se u svom podnesku, dostavljenom Upravnom sudu 05.12.2011. godine, izjasnio da nije zadovoljan i da sud taj podnesak tretira kao tužbu protiv naknadno donete odluke.

Odredbom člana 29. stav 1. Zakona o upravnim sporovima je propisano da ako tuženi u toku sudskog postupka donese drugi akt kojim se menja ili poništava upravni akt protiv kojeg je upravni spor pokrenut, kao i ako u slučaju iz člana 19. ovog zakona naknadno donese prvostepeni, odnosno drugostepeni upravni akt, taj organ će, pored tužioca, istovremeno izvestiti i sud. Stavom 2. istog člana zakona je propisano da će u slučaju iz stava 1. ovog člana sud pozvati tužioca da u roku od 15 dana od dana prijema poziva dostavi sudu pisanu izjavu o tome da li je naknadno donetim aktom zadovoljan ili ostaje pri tužbi i u kom obimu, odnosno da li tužbu proširuje i na novi akt, a stavom 4. istog člana ovog zakona je propisano da ako tužilac izjavi da novim aktom nije zadovoljan, sud će nastaviti postupak.

Kako je rešenjem Upravnog suda I-4 Ui 139/11 od 18.11.2011. godine, u smislu navedene zakonske odredbe, naloženo podnosiocu ovog zahteva da se izjasni da li je zadovoljan novodonetim aktom i kako se on u svom podnesku izjasnio da nije zadovoljan, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, postupak je trebalo nastaviti i oceniti zakonitost novodonetog akta. Pritom, po oceni ovog suda, na ovu zakonsku obavezu Upravnog suda nije od uticaja činjenica da je postupak iniciran zahtevom za izvršenje presude, podnetim na osnovu člana 71. Zakona o upravnim sporovima jer je u izvršenju presude tuženi organ doneo upravni akt, kojim tužilac nije zadovoljan, pa se shodno članu 29. Zakona o upravnim sporovima njegovo izjašnjenje smatra tužbom u upravnom sporu.

Sa iznetih razloga, nalazeći da je pobijanim rešenjem povređen zakon na štetu podnosioca, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 30.05.2013. godine, Uzp 131/2013

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.